

ODENSE FRISKOLE

2017
2018

Redaktion

Dorthe Stærmosé
Rikke Bolvig Hansen
Thomas Allesø (ansvarshavende)
Michael Hoff (redaktør)

Alle sort/hvide fotos er taget af fotograf Charlotte Dahl

Kontakt & info

Kontoret

Hjallesevej 2, opg. B
5000 Odense C. 6612 1571
E-mail: OF@odense-friskole.dk
Hjemmeside: www.odense-friskole.dk

Her træffes

Skoleleder Thomas Allesø . . . . . ts@odensefriskole.dk
Viceskoleleder Thomas Hestelund . . . . . tm@odensefriskole.dk
Sekretær Charlotte Mølgaard 6612 1571

Skolepenge og bogholderi

Bogholder Birgitte Offersen 6311 1837

Diverse

Skolepedel Erik Præst 2093 1571
Sundhedspl. Lene Hylleberg . . . 2147 0373

Skolefritidsordningen

12.00-16.45 officielle nr. 6311 1830
Stueetagen (Bh. og 1. kl.) 6311 1830
1. sal (2. og 3. kl.) 6311 1839

Bestyrelsen består af

Stig Højmark Jensen, formand . . 2274 1092
Lisbeth Foged, næstform. 2628 9680
Annette Anker Pedersen 2614 0221
Magnus Fridén 4024 0262
Anders Majland Jensen 2125 0302
Thomas Wilrodt 6160 0574
Mette Lund Møller 4055 6410

Skolens tilsynsførende

Hejin Andreassen 6539 1308
hejin@dbmail.dk

**Skolens kalender findes på hjemmesiden:
<http://www.odense-friskole.dk>**

Indhold

- 4** Skolelederen har ordet
- 8** En person med passion
- 10** Idrætsdag SFO 2018
- 11** Korsang med Sigurd Barrett
- 12** Overnatningstur til Den frie Lærerskole i Ollerup for hele 3. årgang
- 14** Samarbejde mellem en kunstner og linjefaget Kunst og Design
- 15** Amygdala
- 16** SFOs sommerafslutning på Hollufgård
- 18** Skolefodbold
- 19** Elevråd 1.-3. klasse
- 20** Læseoplevelser i lanternernes skær
- 21** O.A i hvalpehimmelen
- 23** Krucifikser lavet af 3.b
- 24** Digital dannelse
- 30** Forskelligheden i billedkunst undervisningen
- 31** Morgensangs-rap... West Coast-style
- 32** 4. Klasses "Klubtilbud" På Odense Friskole
- 34** Tonen i livet
- 36** Trivselsdag
- 38** Venskabsklasser
- 40** Smukke Sally
- 42** "Efterskolen"
- 44** Julestykke 4. årgang
- 45** Filosofi i 1. klasse
- 46** Lucia og historien bag
- 48** Hilsen fra bestyrelsen
- 50** Ombygning i løbet af skoleåret
- 52** Fælleslejr juni 2017

Skolelederen har ordet...

Af: Thomas Alleseo

Odense Friskole skal fortsat være eksponent for livets skole. Vi er en skole, hvor vores børn lever og hele tiden øver sig på livet: For os betyder det, at det ikke kun er de traditionelle fag på skemaet, vi bruger kræfter på. Videns- og færdighedskompetencerne i fagenes indhold og metode er naturligvis vigtige, men de kan slet ikke stå alene i vores møde med børnene. De skal i lige så høj grad komme til en forståelse af sig selv og deres omverden. Det betyder for os, at vi skal være bevidste om, at vores børn og unge skal have plads - også åndeligt -

til at udfolde sig og være medskabende på eget og andres liv. Dette har naturligvis alt sammen indflydelse på, hvordan vi tager ansvar for mødet i skolen - hvad de skal udsættes for og ikke mindst hvordan. Helt konkret betyder det fx, at vi tillægger det stor værdi at kunne tale sammen. Naturligvis fristes man til at sige, men det handler ikke kun om alt det lette, det som virker og fungerer, succes'erne. Vi skal hele tiden være bevidste om også at kunne tale om/ spejle de oplevelser, vi opfatter som svære, ukendte, som nederlag. Vi skal kunne tale

om det, der gør ondt og kan gøre én ked af det, bange eller utryg. Vi skal blive ved med at gøre os umage med at møde vores børn nysgerrigt og anerkendende. For både børn og voksne gælder det, at det er oplevelsen af at overkomme nye udfordringer, komme til en ny erkendelse af egne evner - både fagligt og menneskeligt - se det svære i øjnene og komme videre - det er det, som bygger os op. Vi skal gøre det sammen.

Opdragelse i og til et tillidsfuldt og forpligtende fællesskab er altså en grundsten i vores skolesyn. En vigtig byggesten i dette fundament er robusthed. Vi ønsker alle for vores børn og unge, at de må kunne klare de udfordringer og vanskeligheder, og ikke mindst udholde de frustrationer, som de helt sikkert møder i livet. Robusthed handler om at blive god til at klare livets udfordringer. Udfordringer i forhold til sine medmennesker... at klare opgaver, som er svære, at kunne holde fast i et mål, der skal nås og klare fristelser, som man ikke har godt af. Så vi må hele tiden spørge os selv; hvordan ruster vi vores børn bedst muligt til et liv, de føler de kan magte, og som de kan glædes over? Vi skal holde fokus på den kraft og det menneskesyn, som ligger i det forpligtende fællesskab. Det forpligtende fællesskab er grundpillen i vores skole. Fællesskabet spiller i det hele taget en hel grundlæggende rolle i skabelsen af os som mennesker, og vi ser fællesskabet som fundamentet for opdragelsen i og til det gode liv. Det gode liv; der hvor man oplever rum for at kunne spejle sine holdninger og handlinger. Hvor man oplever tillid til hinanden og udvikler tillid til og tro på eget liv. Det er også, hvor man tager ansvar og oplever, at man selv er vigtig - en vigtig del af fællesskabet - er medskabende på eget liv. I forhold til vores børn og unge på vores skole kommer det bl.a. til udtryk ved individuelle samtaler,

morgensang, classesamtaler, i fortællingerne, teater, legepatruljer/legeaftaler, i medinddragelse og ansvarliggørelse af vores børn og unge i hverdagen. Der er ikke mange nemme og hurtige løsninger ved at holde fast i denne kurs - vi udfordres til stadighed af samfundets og egen iboende trang til at være effektive og fremvise flotte resultater - både i hverdagen og ved fx prøverne i 9. og 10. klasse. Det kræver dygtighed, mod og insisteren at holde fast i det fælles ansvar for, at alle vores børn oplever, at de har en værdifuld plads i fællesskabet. Der findes ingen lette løsninger eller en fast opskrift, når et barn eller et socialt fællesskab er under pres. Og det skal der heller ikke være... sådan leves livet heller ikke. Når vi bruger vendingen "livets skole" om Odense Friskole må det dreje sig om at gøre sig umage med at være i øjenhøjde med vores børn - gøre os umage med at forstå deres liv, deres glæder og udfordringer - både fagligt som socialt. Og ikke mindst skal vi have respekt for den kendsgerning, at intet levet liv følger en ret linje som på en formel. Vi skal hele tiden være bevidste om den forskellighed vores børn og familier repræsenterer i mødet med vores skole. Vores fællesskab skal bl.a. været karakteriseret ved elasticitet alt efter dets medlemmers udtryk og behov - også når de ikke lever op til vores forventninger. Vi skal holde fast i et nysgerrigt og anerkendende møde med vores børn og familier.

Det er os voksne, som har ansvaret for mødet med barnet og at få skabt de rette rammer for vores fællesskab. Naturligvis her på skolen, men i høj grad også som forældre i hjemmet. Det er af afgørende betydning for vores børns muligheder for at lykkes, hvordan og med hvem vi taler om det svære, det urimelige, det uretfærdige eller bare det, som ikke lige gik som forventet - det som kan være svært at forstå og acceptere - ikke

mindst i forhold til adfærd. Her er tilliden mellem medarbejdere og ledelse naturligvis vigtig og i særdeleshed tilliden mellem skole og hjem. Vejen frem i dette må være et fortsat fokus på den opbyggende og fremadskuende kommunikation, og igen... en fælles accept af, at der ikke altid findes nemme og hurtige løsninger på livets udfordringer.

Hvor vi synes, vi kommer helt ind til kernen ved det at lave friskole er vores fælleslejr. En kæmpe fælles oplevelse hvor alle ressourcer er i spil; børn, familier og medarbejdere. Thomas og jeg synes, vi havde en fantastisk Fælleslejr i juni 2017. Specielt for os fordi vi hele ugen kunne komme ud og være sammen med hele skolen i de planlagte aktiviteter, meget tættere på børnene, på vores kollegaer og forældre end vi sædvanligvis har mulighed for i hverdagen. Og for mit eget vedkommende var det debut. Fire intense og uforglemmelige dage, hvor vi alle var sammen på kryds og tværs. Vi var 650 forventningsfulde sjæle, som lavede minisamfund og anderledes skole på Stevninghus. 530 elever, 60 medarbejdere og 60 forældre. Det var 4. gang Odense Friskole tog til Stevninghus, og det var 7. gang i alt, vi alle var afsted sammen. Når en stor byskole

som vores rykker på landet, får vi pludselig nye muligheder for sjove og anderledes aktiviteter. Stevninghus Spejderlejr er et naturskønt område på ca. 150 tønder land, så vi havde pludselig rigtig god plads at boltre os på. Dagene var tæt pakkede med aktiviteter med alt fra morgensang og aftenbål til kæmpe markedsdag og fodboldkampe. Børnene og de unge mennesker var fantastiske at være sammen med. De var aktive og alle bidrog til fællesskabet. Både ift. de sure pligter som fx toiletrengøring, og ikke mindst ift. at være gode opmærksomme kammerater. Der var mange af de små, som i løbet af ugen havde en ældre elevs hånd i sin. I løbet af dagene havde de voksne meget at se til. Der blev lavet mad i kæmpe portioner. Sat plaster på. Gjort rent. Puttet. Trøstet. Gået til hånd. Grinet, leget, sunget og meget, meget mere. Det var en fantastisk afslutning på skoleåret og en fælles oplevelse, vi alle kan trække på i lang tid. Knap 60 forældre deltog som frivillige i hele ugen. Det giver en fantastisk følelse af opbakning og engagement, at vi har så mange forældre som både kan og vil afsætte tid og ressourcer til at bakke op om sådan et kæmpe arrangement - et arrangement som slet ikke kunne lade sig gøre uden deres indsats. Og

det er dejligt og meget vigtigt, at vi fortsat kan fastholde en kultur blandt alle medarbejdere på Odense Friskole, hvor de er villige til at investere ekstraordinære kræfter og tid på deres arbejde. Uden denne indstilling ville der slet ingen fælleslejr være.

I skrivende stund er vi endelig ved at være i mål med vores store ombygning. Og på trods af de fejl og mangler, vi endnu skal have på plads, er vi meget glade og stolte over resultatet. Ved en stor fælles indsats har vi fået skabt et nyt moderne hus med nye muligheder for god og spændende undervisning og aktiviteter. Vi har fået lavet to nye musiklokaler, inklusiv et lydstudie som vi håber hele huset kan få glæde af. Vi har fået lavet et nyt moderne madkundskabslokale. Vi har fået en ny sal, som er gearret til de ønsker, vi har, om både at kunne afvikle idrætstimer og skabe bedre betingelser for morgensang, koncerter og teater. Vi har fået to nye klasselokaler, som både giver flere muligheder i den trange hverdag og hjælper os, når vi modtager minierne i marts måned, hvor vores 6. klasser ellers tidligere skulle flytte ind i faglokaler. Vi har fået mere depotplads, og vi har fået lavet et nyt lækkert omklædningsrum til drengene. Nu skal vi have de sidste småting på plads, og vi skal have sat vores eget præg på de nye lokaler. Vi glæder os alle til en hverdag, hvor alle vores tanker og ideer om det nye hus kan blive til virkelighed - uden at have håndværkere rendende i en uendelighed.

Et løbende fokusområde for vores skole er vores digitale profil og brugen af elektroniske læremidler. Vi er kommet godt i gang med hele den del, der handler om elektroniske læremidler - hvordan vi arbejder med computeren/læringsprogrammer i undervisningen. Det er et ressourcekrævende og konstant foranderligt felt at befinde sig i,

og vi bliver løbende tvunget ud i valg - og ikke mindst fravalg for både at kunne styre økonomien og også for at sikre arbejdsro og fordybelse. Vi bliver inden sommerferien færdig med at revidere vores IT-plan. Vi er i gang med at se nærmere på vores undervisningsportaler, og vi har planlagt en større udskiftning i udskolingen fra smartboards til whiteboards med projektor. I den proces er vi glade for at have ressourcepersoner på dette felt tilknyttet indskolingen, mellemtrinnet og udskolingen. I vores IT-plan kommer digital dannelse også til at fylde... og her vil jeg allerede nu gerne slå et slag for vores skolekredsmøde den 24. september. Her får vi besøg af Lykke Møller Kristensen, en af kapaciteterne herhjemme på dette område. Inden I får mulighed for at høre hendes betragtninger og anbefalinger, vil hun i løbet af skoledagen holde oplæg for flere af vores klasser. Læs desuden hendes spændende artikel om digital dannelse andetsteds i bladet.

I forhold til vores digitale profil, kommunikationsmæssigt, står vi overfor nogle større forandringer. Baggrunden for dette er vores ønske om en smidigere og mere tidssvarende kommunikation med vores forældre. Vi har et overordnet ønske om en kommunikationsplatform, der kan styrke vores sammenhængskraft og samtidigt præsentere et mere levende billede af vores skoleliv. Det betyder, at vi i øjeblikket er i gang med en større analyse af hele vores digitale profil, som bl.a. skal munde ud i en ny hjemmeside. Ligeledes skal 10. klasse næste skoleår prøve at være på Facebook.

Tak til jer alle, børn, forældre og medarbejdere, for endnu et godt og begivenhedsrigt skoleår. Jeg glæder mig til det næste sammen med jer og ønsker alle en rigtig god sommerferie.

En person med passion

Af: Arved Schomerus og Victor Labarca Madsen, 7B

Det ringer til frikvarter. Elever, både store og små, kommer strømmende ned til skoleboden. Den første af eleverne skal have en pizza, den næste skal have en lun ret. Lotte Lund Rasmussen står i køkkenet og hælder kødsauce over pastaerne. Ved hver af de to diske står nogle 8. klasses-elever, som tager imod bestillingerne og rækker osteboller eller juice ud til kunderne. Andre elever står og bager pizzaer eller blander salat. Lotte er uddannet kok, har et hus på landet, to voksne børn, et par heste og har, før hun kom til Odense Friskoles skolebod, arbejdet på forskellige restauranter. Vi vil gerne vide, hvordan det er at arbejde i Bodden, og hvad hun synes om at arbejde med de unge elever.

Lotte ledte efter et job, da hun så det stillingsopslag, som Odense Friskole havde sat i avisen. Hun fortæller, at jobbet var lige noget for hende, for hun ledte efter en stilling, hvor hun kunne lave mad, især til og sammen med børn og unge. Lotte fortæller os også, hvordan en normal arbejdsdag ser ud for hende: "Jeg møder klokken 7, og så starter jeg med at bage boller og gør klar til det første frikvarter. Bagefter gør jeg klar til det næste frikvarter, og så kommer der elever i frikvarteret og hjælper med at gøre det sidste klar. Når begge frikvarterer er færdige, rydder jeg op og gør rent og får gjort nogle ting klar til næste dag".

Lotte fortæller, at hun er meget glad for sit arbejde med de unge elever. "For det første, fordi jeg synes, det er sjovt at være sammen med unge mennesker og så, fordi jeg synes, det er vigtigt, at man lærer noget om de for-

skellige ting og om, hvordan de forskellige råvarer ser ud. Og vi kan gå og snakke om, hvad mad man kan lide, og hvad man ikke kan lide, og man kan lære, hvordan en radise ser ud, og hvordan man skræller gulerødder. Jeg håber da, at eleverne også lærer noget af det."

Lotte møder også udfordringer i sit arbejde, som hun ikke kendte før. Nu skal hun nemlig planlægge på en anden måde, end ved det arbejde, hun havde før, hvor hun bare skulle lave alting selv. "Nu skal jeg tænke på, hvad der er spændende for de unge at lave, hvad de lærer mest af at lave, og hvad de kan lide," fortæller hun. "Der er jo selvfølgelig nogle ting, som I skal lære, og det er jo ikke alle retter, man kan nå at lave, så jeg skal da tænke meget over, hvilke retter vi kan lave." Nogle gange går det også galt. Når maden brænder på, eller der mangler en ingrediens. Så må Lotte prøve hurtigt at finde en anden løsning, og i de situationer er hun glad for de erfaringer, hun har fra andre jobs.

75% af varerne i skoleboden er økologiske. Det er en del af Boddens koncept. "Vi handler økologisk, fordi det er sundest. En vare er jo sundere, hvis den er økologisk, end hvis den er konventionel. Og så er der jo selvfølgelig også noget velfærd i det, men primært handler vi økologisk, fordi det skal være sundest for jer," siger Lotte.

Lotte siger også, at hun prøver at få de elever, der hjælper til i Bodden, til at prøve så mange forskellige retter og ingredienser som muligt, så de tør at smage noget, de måske ikke kender.

”...jeg synes, det er sjovt at være sammen med unge mennesker”

Idrætsdag SFO 2018

Af: Sebastian Dalsgaard

Onsdag d. 9. maj blev der i fritidsordningen dystet i ædle discipliner på OKS' baner hele eftermiddagen. Da børnene fik fri fra skole, gik vi alle i samlet flok mod OKS, hvert barn med et holdnummer skrevet på hånden og en drikkedunk i hånden. Alle fra mini til 3. klasse udnyttede det gode vejr og hjalp hinanden rundt ved de forskellige poster og udfordringer.

Der blev konkurreret i alt fra kartoffelløb til krabbebold, som de ansatte i SFO'en havde forberedt hjemmefra. Børnene trodsede den ellers tropiske varme og slap aldrig foden fra speederen, derfor blev der også indlagt nogle velfortjente vandpauser undervejs.

Dagen forløb lige efter bogen, og hverken børn eller voksne kunne have ønsket dagen bedre. På gåturen hjem kunne man godt ane en træthed hos børnene, men også et smil og en stor kop godt humør.

Korsang med Sigurd Barrett

Af: Morten Holmegaard

Torsdag den 18. januar sang 3.- og 4. klasse koncert sammen med Sigurd Barrett og Odense Symfoniorkester. Det var en musikalsk rejse gennem historien, som startede med "Neandertalerne på jagt" med bue og pil. Vi sang os gennem 1000 år af Danmarks historie og sluttede af med sangen "Hele Danmark i min mobil". En stor oplevelse for både børn og voksne.

Alle 2.- og 3. klasser har kor på Odense friskole. Til kor arbejder vi selvfølgelig med sangen og korsangen, men derudover

arbejder vi også på at samarbejde og indgå i en større helhed samt modtage og udføre kollektive beskeder.

6 gode grunde til at synge i kor:

- Sang skærper børns indlæringssevner.
- Sang styrker børns følelsesmæssige udvikling og fantasi.
- Sang stimulerer børns sproglige og motoriske udvikling.
- Sang opbygger selvværdet.
- Sang er en del af vores kultur.
- Det er fedt at synge!

Overnatningstur til Den frie Lærerskole i Ollerup for hele 3.årgang

Af: Lise Moestrup, billeder taget af Mikkel Wamberg

3.årgang tog på en fællesskabstur til Ollerup den 29-30/5 2018, efter at årgangens lærere og pædagoger besluttede at tage på tur sammen. Hele dette skoleår har vi haft fokus på samarbejde, legeaftaler, ture ud af huset, arbejdet med de samme emner/bøger i dansk med meget mere.

Der var stor opbakning fra alle elever, der så store muligheder i at lege med flere og se hinanden fra nye vinkler.

44 børn og 6 voksne drog afsted i bus mod Ollerup. Vi skulle sove fordelt i fire klasseværelser på medbragte liggeunderlag. Dog fik de voksne lov at låne madrasser...

Vi mødte studerende fra 1. og 2. årgang fra Den frie Lærerskole, og disse elever havde

forberedt fire workshops i naturen for vores elever. Vi skulle spille musik, lave kunst, arbejde med matematik og ud at se på fugle og planter. Nattergaletur ved tusmørketid og før det en svømmetur i svømmehallen på Gymnastikhøjskolen. Også den, der er udendørs.

Onsdag skulle vi ud over at arbejde videre i workshopsene møde de mange studerende i den store spisesal. En spændende udfordring for vores elever. Hjemturen blev en anelse mere dramatisk end planlagt... men det kan der læses mere om i Marius' beretning.

For os voksne har ideen med denne tur primært været at styrke samarbejdet mellem eleverne på 3.årgang. Et samarbejde vi bærer videre ind i 4.klasse. Dette samarbejde bliver ikke blot forstærket for vore elever,

nej, hele tanken er også, at samarbejdet med lærerskolen i Ollerup vil blive forstærket med en sådan tur. De studerende får på sin vis en slags ekstra praktik.

Måske kan ideen med en sådan tur tages op af andre klasser? Vi havde en skøn tur og giver hermed ideen videre.

Vores tur til Ollerup

Af: Marius Bertelsen, 3A

Vi tog afsted tirsdag på Nettos parkeringsplads. Vi ankom sådan cirka 9.30. Så skulle vi pakke ud. Vi fik lidt tid til at slappe af,

inden vi skulle på den første workshop. Vi skulle prøve tre workshops i løbet af dagen. Der var fire i alt. Den sidste prøvede vi næste dag.

Jeg har hygget mig. Vi overnattede på skolen altså Den Frie Lærerskole. Det var vildt hyggeligt at spise sammen med de studerende. Den sidste dag der blev vi så præsenteret ved frokosten. Så skulle vi hjem men da bussen kom, gik motoren i stå, lige da vi skulle til at køre. Så var vi nødt til at ringe til en ny bus. Det tog en halv time, før vi sad i en ny bus, men vi kom i det mindste hjem.

Samarbejde mellem en kunstner og linjefaget Kunst og Design

Af: Mette Marqvardsen

I efteråret blev medarbejderhuset udsmykket i et spændende samarbejde mellem Christian Elovera Dinesen, som er uddannet på Kunstakademiet og tidligere elev på skolen, og linjefaget Kunst og Design.

Projektet blev støttet af Kunstfonden og resultatet taler for sig selv - en unik, farverig og flot facade, som vi alle nu dagligt kan glæde os over - og det blev fejret med en fernisering torsdag d. 16. november 2017.

Amygdala

- hjernesmart pædagogik

Af: Mie og Tina

I november måned var vi så heldige at få muligheden for at komme på kursus hos Anette Prehn, som er kvinden, der har gjort det til sin mission at formidle viden om hjernen til os almindelige mennesker. Kurset foregik i Fredensborg, men turen var det hele værd – vi blev utrolig inspireret og har efterfølgende delt vores viden med det øvrige personale i de mindstes PTU.

Hjernesmart pædagogik handler om, at man sætter sig ind i, hvordan vores hjerne fungerer. F.eks. har vi alle svært ved at høre og rette os efter ordet ikke – prøv selv lige nu ikke at tænke på en rød bil. Det er nærmest umuligt, når først denne besked er givet, ser man adskillige røde biler for sig i alverdens mærker og modeller. Med denne viden er det vigtigt at formulere sig hjernesmart i forhold til børn ved at sige det, man vil have, frem for hvad det er, vi ikke ønsker. I forhold til børn fik vi også flere ideer til, hvordan vi kan formidle viden om hjernen til dem i et sprog, alle kan forstå.

Vi har talt om amygdala, der er små mandelformede tingester, vi har i hovedet, der fungerer som vores alarmberedskab, og når de bliver aktiveret og vokser sig store, efterlader det ikke meget plads til, at pandelapperne kan fungere optimalt. Vi har talt med børnene om flere teknikker til at få amygdala til at falde til ro, bl.a.: vejtrækningsøvelser og amygdalafasker.

Denne flaske laves af en tom flaske med låg, der fyldes med glimmer og vand. Flasken skal illustrere, hvor vrede og ked af det man

kan blive, hvilket sker ved at ryste flasken. Al glimmeret hvirvler rundt, hvilket er en illustration på, hvad der sker, når hjernen mudrer til. Selvom flasken har været rystet, falder glimmeret altid til ro igen – ligesom vi gør, når vi oplever at blive fanget i vores følelsers vold. Glimmeret har ligeledes en beroligende effekt på det barn, der agerer i affekt, og med tiden hjælper det dem til at blive mere selvregulerende.

Et element er ligeledes, at børn kan huske ca. tre ting og voksne syv, før vi begynder at glemme noget. Det er vigtigt at gøre plads til ny læring i hovedet, og nogle af aktiviteterne omhandler bl.a., hvordan vi kan sende vores viden over i langtidshukommelsen, lave huskesedler til det som er vigtigt nu og her, samt at få ryddet op i noget af den information vi ikke længere har brug for. Børnene er yderst opmærksomme og vel-formulerede omkring disse ting, og de er meget fascineret af, at man kan sætte ord på, hvad der sker – selvom det til tider kan føles svært både for barnet og omverdenen. Børnene er udmærket klar over, at ingen indeholder rigtig glimmer i hjernen, og at vi heller ikke har en rigtig vagthund og sporhund i hovedet, men det giver dem et konkret billede på den abstrakte del, så de via disse får en større forståelse.

Det er en fornøjelse at have disse samtaler med børnene, og det vigtige ligger bl.a. i at lege og tale det ind i fredstid, før det bliver nødvendigt at tage værktøjerne i brug i krigstid.

SFOs sommerafslutning på Hollufgård

Af: Rikke Bolvig Hansen

En lille fyr sidder mellem to drenge-fingre og spræller. Han er rund og buttet og vifter med noget, der måske er arme og måske er følehorn. Da vi har set os mætte, bliver han sat tilbage i det lave vand, og han skynder sig ned på bunden. En lille "støvsky" rejser sig, da han borer sig ned i dyndet. Så falder dyndet til ro omkring ham, og han føler sig tryk igen.

Hen over søens blanke flade flyver nogle lange juveler i susende fart. "Det er nymfer", råber nogle børn. "Og de store er guldsme-

de." Børnene står klar med deres net og vifter løs, men de opdager hurtigt, at her har de at gøre med sande luftakrobater. Alligevel lykkes det nogle af børnene at fange en, som de stolt viser frem. En af de store guldsmede er så glad for sin nye siddeplads på en pigefinger, at den slet ikke vil flyve videre. Den hager sig fast med krogene på sine ben. Til sidst må den dog slippe, for pigen skal videre til den næste post.

Her venter madpakkerne og en masse gode lege. Ben, hoveder og lattermuskler bliver flittigt brugt.

Således godt fyldt op går turen videre til noget langt mere alvorligt.... Her skal børnene lære at få hugget arme, ben og hoveder af. Det er noget, der kræver regler og koncentration. Det er ikke bare pjat, når rollespilsvåbnene bliver taget i brug. Og så kæmpes der ellers. Hug og stik, råb og latter, ind og ud mellem parkens hække og træer. Heldigvis bliver alle på mirakuløs vis hele og levende igen lige i tide til forældrene dukker op.

Nu er det tid til at vise det hele frem for forældrene; Sneglehøjen skal bestiges, fi-

skestængerne bliver fundet frem, og igen i år har buebyggerlauget stillet op til målskydning med bue og pil. Det er en populær udfordring, og køerne er lange lige til det sidste, men så vinder de rumlende maver, og dagen sluttet af med medbragt mad på de store plæner.

Desværre har tørken forhindret de traditionelle snobrød, men pynt med det for himlen er blå, og dagen var god.

Skolefodbold

Af: Michael Hoff

Skolefodbold - Ekstra Bladets landsdækkende skoleturnering - er en fast tilbagevendende del af efteråret, og turneringen er for drengenes vedkommende blevet afviklet siden 1961, mens pigerne kom til i 1984.

Odense Friskole er med hvert år og således også i 2017-18., hvor både drenge og piger d. 15. september var oppe mod Giersing Realsskoles mandskaber.

Pigerne vandt overbevisende med 6-3 (alle mål scoret af Elisabeth Nielsen!), mens drengene måtte lide et smalt 1-2 nederlag. Pigerne gik dermed videre til 2. runde, hvor modstanderen Sct Hans Skole dog var for stor en mundfuld, og kampen blev tabt 0-4. Men en rigtig fin indsats af alle spillere anført af coach Brokmose.

Elevråd 1.-3. klasse

Af: Lisbeth Riis-Søndergaard

I år har vi indført et elevråd også hos de yngste elever. Vi har i mange år haft elevråd både på mellemtrin og hos de ældste elever.

Formålet med at have et elevråd i Indskoling:

- formulere forventninger og ønsker til skoledagen og til hinanden
  - lære at tage medansvar og have medindflydelse
  - lære at formidle egen og klassens holdninger til et givet emne – til elevrådet og tilbage til klassen igen
  - demokratiets "vugge": Opstilling og valg, stemmetælling, flertal/minidretal, debat, lytte og samtale, osv. – demokratisk dannelse
  - løfte klassemødet op til noget fælles i huset
  - drøfte emner med lærerrepræsentanten, tage disse emner med til PTU møder.
1. Der vælges to repræsentanter fra hver klasse fra 1.-3. klasse – en dreng og en pige.
  2. Elevrådet kan tage initiativer til aktiviteter på tværs af klasser i Indskolingshuset.
  3. Elevrådet kan drøfte emner, der handler om trivslen i Indskolingshuset eller på skolen som helhed.
  4. Der vælges en formand, som i samarbejde med lærerrepræsentanten laver dagsorden til møderne.

Vi har på vore møder i dette skoleår bl.a. drøftet følgende emner:

- et ønske om et legeskib i skolegården
- en postkasse ved skoleboden til mad-ønsker/ ideer til retter
- rod, uro og støj i garderoben
- et ønske om at mellemtrinnet ville være legepatruljer i frikvartererne
- skolepatruljer ved indgangen på Kragssbjergvej
- flere motionsdage på et år
- større køleskabe i klasserne.

De deltagende børn har alle udtrykt stor interesse for og glæde over at være med, og det er en fornøjelse at høre deres kommentarer og holdninger.

Nogle af emnerne, vi har drøftet, har ikke kunnet lade sig gøre, mens vi fx har fået sat en postkasse op ved skoleboden – og efter ferien kommer der plakater op i garderoben med børnenes egne forslag til regler for god opførsel i garderoberne. Et legeskib er der ikke rigtig plads til, uden at noget andet skal væk.

Efter sommerferien skal der vælges nye repræsentanter fra de forskellige klasser, og så fortsætter vi arbejdet i Elevrådet.

Læseoplevelser i lanternernes skær

Af: Michael Hoff

Lanternen. Lyset, der viser vej i mørket. Oprindeligt betegnelsen for en lygte på et skib og senere et fly. Gennem generationer en hyggespæder, som har samlet familierne i de mørke timer til samvær, fortællinger, eventyr.

En dag hvert år bliver lanternerne på Odense Friskole samlingspunkt for eleverne fra 1.-6. klasse. I den særlige stemning, som

skabes af de mange lanterner, starter dagen op med fortælling, og efterfølgende læser de store fra 4.-6. klasse op for 1.-3. klasse i lyset fra én lanterne fordelt rundt i salen og på torvet.

Man møder ældre og yngre elever, man ikke kendte, man læser, man lytter, man hygger... i lanternernes skær!

0.A i hvalpehimmelen

Af: Dorthe Stærmose og 0.A

En dejlig forårsdag med morgentemperaturer på 19 grader gik turen mod Munkevænget, hvor 22 forventningsfulde børnehaveklassebørn skulle møde mit kuld bestående af 6 Golden Retrieverhvalpe på 6 uger.

Forud for denne tur havde børnehaveklasse A fulgt alle forberedelser til mit hvalpekuld igennem fortællinger og billedvisning af Nellie og hvalpene fra parring og til nu. Børnene havde set billeder af nyfødte hvalpe, der som de sagde "lignede rotter", og set billeder af hvalpenes første 6 uger. Og nu skulle de endelig opleves "live".

Turen fra Friskolen var på gå-ben og spørgsmålet: "Hvornår er vi der?" måtte besvares mangen gang. Vi sang et par sange undervejs, så går man jo nærmest, uden at man opdager, at turen er lidt lang. Men endelig rundede vi vænget og huset og haven, hvor hvalpene midlertidigt bor.

Da vi kom ind i haven, og de små hvalpe kom løbende imod os, lød mangt et: "Nååååå, hvor er de søde". Der blev leget, krammet og kælet for de små hvalpe. Mange drømte om selv engang at komme til at eje en hvalp, og der blev delt mange historier om de hunde, børnene kender og har enten i egen

familie eller hos bedsteforældre. Børnene fodrede hvalpene og så, hvordan de diede hos deres mor. Mange spørgsmål blev stillet og besvaret.

Da hvalpene blev trætte af at lege og slås, blev de puttet af børnene på terrassen sammen med alle de sovedyr, børnene kunne finde. Det var rørende at se den ømhed, børnene havde for de små hunde.

Nu var det tid til at udforske Dorthes bolig. Alle billeder af familien blev der kigget på, og mange spørgsmål blev stillet. Enkelte undrede sig over, hvorfor der mon var bil-

leder af Karoline (vikar på skolen) i stuen, indtil det gik op for børnene, at Karoline jo er min datter.

Der blev leget med alt mit gamle legetøj, inden turen tilbage til skolen blev tilbagelagt på små trætte ben. Hjemme i klassen igen blev vi enige om, at hundehvalpe bare er det bedste i verden, og at det havde været en rigtig god dag.

"Jaaa, der er intet så skønt som en vuffelivov"

Krucifikser lavet af 3.b

Af: Kirsten Aalborg Sørensen

Korset er det fælles symbol for hele den vestlige, kristne kultur. Korset fortæller en historie, som rummer stærke modsætninger. I ugerne op til påske arbejdede vi med lidelseshistorien og påskens begivenheder. Vi sluttede af med en fagdag, hvor børnene i samarbejde med kunstneren Hans Kjær og med bistand fra forældre lavede hver deres eget krucifiks.

Korset blev sat sammen af to stykker drivtømmer, afbleget og slidt af et langt ophold i havet. Nogle af stykkerne havde rester af maling. Figuren blev formet af gamle, kasserede og ubrugelige genstande, som børnene havde fundet i skuffer og gemmer, i pulterkamre, værksteder og gamle ejendomme. Det var sølvskeer, rustne nøgler,

gamle redskaber, værktøj og meget mere. Med disse materialer gav hvert barn sine indtryk fra påskefortællingen et personligt udtryk. Brugen af vraggods og kasserede og ubrugelige genstande symboliserede korsets dobbelte betydning, idet korset både fortæller om lidelse og død og om håb og opstandelse. På den måde fik de gamle, kasserede ting nyt liv.

Ved at bruge materialer, børnene selv havde fundet og haft med, oplevede de, at deres egen og deres families historie kan illustrere den store påskefortælling, således at den ikke bare er en fortælling om noget, der skete en gang, men også en fortælling om noget, der rummer det enkelte barns liv.

Digital dannelse

Af: Lykke Møller Kristensen

Lad mig slå fast med det samme: Den verserende meget omtalte straffesag om delinger af børneporno blandt unge og sigtelser af 1005 unge mennesker er helt efter bogen.

Der er ikke andet at sige, end at gør man noget ulovligt, kan man straffes, og her er der tale om noget ulovligt. Ikke mindst er der tale om grænseoverskridende adfærd. Sagen, hvor de unge er blevet sigtet for at have delt en video af to 15-årige, der har sex – et overgreb hvor pigen er nærmest bevidstløs – handler om en mulig overtrædelse af straffelovens paragraf 235 om deling af børneporno. I de tilfælde, hvor de sigtede er under 18 år, er forældre og sociale myndigheder underrettet. Og den er blevet slået stort op både i de etablerede medie og på nettet. De unge får en hård medfart på sociale medier, det samme gør deres forældre og overskrifter som børneporno og hævnporno, nøgenbilleder og børneattest mixes med ord som møgunger, curling, elendige forældre, dårlig opdragelse, forbandede svin og så videre. Men vi misser noget afgørende i den nuværende dækning, og det kan betyde, at sagen muligvis ikke får den ønskede effekt. Hvormed jeg mener, at det sagtens kan være, at børn og unge stadig ikke forstår, hvad ordentlig adfærd dækker over. Samt at de stadig ikke kender love og regler.

Vi mangler simpelthen at tage udgangspunkt i børn og unges faktuelle færden og ikke det,

vi anser som hensigtsmæssigt eller – som i denne sag – uacceptabelt. Ikke kun for de involverede i denne og andre kendte sager. Ikke kun for de nuværende 1005 sigtede unge. Ikke kun for deres forældre. Men for mange tusinde unge. Fra mit arbejde med børn og unges færden på sociale medier, rådgivning og workshops om emnet ved jeg, at omfanget af grænseoverskridende adfærd og delinger af ulovlige billeder og video er massivt, og at det rammer mange unge i en eller anden form hver eneste dag. Hovedløs færden ville nogle måske kalde det. Jeg kalder det symptomer på en social mediekultur, vi selv har skabt. Ved ikke at være der selv, selv om vi som forældre-generation også bruger en stor del af vores timer på sociale medier. Vi har ikke været der. Vi har ikke været nærværende og dannende nok, når det kommer til mobil, sociale medier, online spil og apps. Og det selv om studier viser, at børn og unge meget gerne ville have kendt reglerne og talt med os om de ting, der bekymrede dem, så er det stadig som om, vi tager for givet, at børn og unge selv kan regne det hele ud, når det kommer til deres sociale medieliv. Derfor er jeg interesseret i at forstå, hvad der er sket fra vi som digitale frontløbere i Danmark indgik en forunderlig pagt om at blive digitale med hovedet under armen, til i dag, hvor hammeren endelig falder, uden at vi af den grund lader til at forstå, hvad der sker.

Unge mellem 16 og 20 år har været på sociale medier, sociale spil og apps, online spil og Youtube i otte til ti år. Det startede ikke på en smartphone, men på computer eller iPad. Først gav vi dem vores computer, så gav vi dem en tablet og så lod vi os imponere over deres evner til at swipe uden at vide, hvad de swiped. "Han er langt bedre, end jeg," proklamerede vi overfor vennerne. Så det var oplagt at vores børn arvede vores iPhone i en tidlig alder, og imens vi også efterhånden erstatte musearmen med swipetomleren imponerede vores børn os ikke kun med deres evner udi at swipes, men også udi enormt tidsforbrug. "Ja, Laura kan ikke engang spise morgenmad uden iPhonen," sagde vi nu til rødvinsaftenen og stemplede ind i den offentlige mening om, at det løb var kørt for os som forældre - for digitale skulle vi være. "Ser dine børn også Youtube dagen lang," sagde vi senere, hvis ikke vi spurgte hinanden, om de spillede dagen lang. Med andre online. "Men det er jo så harmløst," sagde vi. Uden at

ane, hvad det egentlig var, vores børn lavede. Så blev vi i medierne gjort opmærksomme på udfordringer som hævnporno, hård mobning og ulovlige delinger og tog snakken med børnene, tænkte over aldersgrænserne og blev enige med os selv om, at den offentlige debat om at Facebook var en af risikofaktorerne ved den digitale udvikling. Vi begyndte at diskutere med hinanden om ansvarlighed i forhold til aldersgrænser og fortalte verden, at vores børn ikke var på sociale medier, selv om de forlængst havde skjulte profiler og blokeret os på Facebook og Instagram.

Vi var enige om, at de unge heldigvis var digitalt indfødte og godt opdragede, selv om deres swipe-evner ikke nødvendigvis gjorde dem socialt eller digitalt modne; snarere var deres swipe-evner deres største trussel. For mens de swiped, downloadede og låste sig inde med telefonen, grundlagde de en færden på sociale medier i al ubemærkedhed

og ikke mindst i al social umodenhed. Børn er ikke socialt modne, når de er seks eller 10 år. Hvis de fik frit spil i skolegården, når det kom til social dannelse, konflikter og empati, ville de lære af hinanden og gøre det, de så virke. Præcis som de har gjort på sociale medier, siden de loggede på første gang. De gjorde fra starten det, de så virkede og det, andre gjorde. De blev skolet af "like" og "dele"-kulturen, og de delte alt; fra billeder af kattekillinger til deres resultat i Hayday – eller deres private chats, hvor de havde svinet andre til. "Screenshot – send" erstattede swipe – alt imens vi tog for givet, at de havde styr på det, kendte reglerne og i øvrigt kunne regne resten ud. Og imens vores børn og unge gjorde sig dyrtkøbte erfaringer, hylde de vi digitaliseringen sammen med skiftende ansvarlige ministre. De unge blev digitale eksperimenter med store menneskelige omkostninger i en tid, hvor vi troede, at digitalt handlede mest om teknik og teknologier.

Den tyske filosof, Martin Heidegger, sagde i 1953, at essensen af teknologi på ingen måde handler om noget teknologisk. Det handler i stedet om mennesker. Og det er så sandt. Digitalt er mennesker, teknologi handler om, hvordan mennesker bruger teknologien. Sociale medier er kun sociale, fordi mennesker er sociale. Da jeg fornyligt holdt foredrag og efterfølgende deltog i en paneldebat i grænselandet med deltagere fra både Danmark og Tyskland, hvor vi debatterede indsatser og færden i Danmark kontra Tyskland, lød spørgsmålet ofte fra tysk side: "Men hvad er den offentlige konsensus om det her i Danmark?" Hos de danske deltagere blev der stille. "Jo, altså, vi har begrebet digital dannelse," sagde vi. "Ah, en guideline til skoler og institutioner?," lød spørgsmålet. Sandheden er, at vi intet har for alvor at holde os til i Danmark. I modsætning til mange andre lande er det her område omgærdet af man-

ge fordomme, løftede pegefingre, "nu må I tage jer sammen" og digital dannelse som overskrift uden noget konkret. Selve temaet sociale medier dækker over mere end 100 undertemaer. Der er godt nok overskrifter i medierne, men de taler ikke til forældre, fordi ingen forældre kan forestille sig, at deres børn kunne finde på at dele nøgenbilleder eller børneporno. Formentlig heller ikke alle de forældre, der nu offentligt sviner de andre forældre til. I efteråret, da medierne var fyldt med historier om gruppen på Facebook, Offensivmentum, oplevede vi nogenlunde det samme. Gruppen havde et meget hårdt indhold. Blandt andet gjorde man grin med en handicappet, som var blevet filmet og delt uden sit samtykke. Det var også hverdagskost, at uskyldige piger blev hængt ud og gjort til grin eller at en filmoptagelse af sex, druk og fester blev delt. Nøgenbilleder kunne endda være en handelsvare.

Da historierne begyndte at dukke op i medierne, fik det også forældre op ad stolen. De skrev i mange tråde på Facebook, herunder på opslag fra DR TV-Avisen om de forfærdelige møgunger, der var med i grupperne. Her skulle jeg ikke lede længe, før jeg fandt flere eksempler på forældre, hvis børn var med i gruppen Offensivmentum. Og endda meget aktive. Imens forældrene skrev harmdirrende indlæg og kommentarer om møgunger og andre forældres manglende evner som forældre. Hverken i efteråret eller nu forstår vi åbenbart den kultur, der udspiller sig blandt unge og børn helt ned til syv års alderen, som måske nok havde fået forbud mod at komme på Facebook, men forlængst havde spillet sociale apps og fået beskeder i stil med disse: "Skal du have en varm finger?" eller "Skal vi lege en leg med at vi løfter op i blusen og sender billeder til hinanden?" eller "Hvad er du for en klam person?"

**“du er grim”
eller “hold kæft
en elendig video”
er hverdagskost,
som ligefrem
belønnes af
flokken...**

Konsekvenserne af vores distance og nu også fordomme er, at de fleste unge på ungdomsuddannelserne har set eller selv oplevet enten hård mobning, ulovlige billeder, en generel hård tone eller kontakt med fremmede med tvivlsomme hensigter. Børn i indskolingsalderen må selv finde ud af en god måde at svare på, når de modtager onde kommentarer på Youtube, og de oplever tidligt, at negativ adfærd kan give likes; og at “du er grim” eller “hold kæft en elendig video” er hverdagskost, som ligefrem belønnes af flokken. Børn på mellemtrinnet er på overarbejde for hele tiden at finde deres rolle i det store – for os usynlige – spil på sociale medier, hvor et manglende like har stor signalværdi eller hvor særlige emojis eller særlige begreber udpeger enkelte som tabere. De gør alt hvad de kan for at være med, svare og være tilgængelige, og de vil

for alt i verden ikke miste deres streaks, så de lader andre passe deres Snapchat-profil og kaster om sig med passwords og adgang til deres personlige billedarkiver.

De kan ikke vide sig sikre i omklædningsrum eller rum, hvor der ikke er mobilregler, og de skal svare på op til 200 snaps om dagen. Unge i udskolingen har stadig ingen idé om, hvordan de sikrer deres profiler, eller hvordan de sørger for, at alle deres venner eller måske hele verden kan se, hvor de befinder sig, når de snapper. De skal passe på, når der er fester, for der er altid en eller flere, der snapper, når det går alt for vildt for sig. Unges Snapchatrulle er fyldt med billeder af tvivlsom karakter. Og det, der føles som privat, kan lynhurtigt blive meget offentligt. Selv de private adgangskoder er ikke hellige, for de unge kender hinandens

**“Jeg kender ingen, der kender
reglerne for delinger af billeder
sådan rigtigt...”**

 17

 2

 23

koder og udnytter det, hvis de bliver uvenner. Prøv at spørg dit barn, hvor ofte han eller hun skifter adgangskode? Nogle har haft den samme kode siden 2. klasse. Og hele klassen ved, at det er "blåbamsel23".

Udskoling og ungdomsuddannelser er tæt på konsekvenserne af deres færden lige nu. Ikke kun de sociale konsekvenser, der betyder, at hvis de har en meget negativ adfærd, så opfatter deres nye venner eller kolleger dem som sådan. Men også andre konsekvenser som afvisning fra udvekslingsophold grundet for mange drukbilleder på Facebook eller fyring grundet medlemskab af hårde grupper. Men en af de vigtigste konsekvenser er, at de fleste børn og unge går og putter med tingene selv. De taler ikke om det. Hverken med hinanden eller med os. Den dybere konsekvens af den nuværende dækning er også, at det bliver endnu sværere for dem at gå til voksne nu, hvor afstanden er blevet større. Konsekvenserne af vores manglende indsats og konsensus er med andre ord altid langt større end det, de 1005 sidder med her og nu og i deres fremtid.

"Jeg kender ingen, der kender reglerne for delinger af billeder sådan rigtigt," sagde den ene gymnasieelev, da medieerne i en massiv kampagne breakede historien om de 1005 unge, der var blevet sigtet for børneporno. Men ingen troede rigtigt på dem. Jeg er sikker på, at de fleste unge ved, at det er ulovligt at sende en sexvideo videre som den, denne sag handler om.

Men der er mange unge, der ikke ved, om det også gælder på Snapchat. Om det gælder, når de er til fest og nogle er fulde og bare nøgne i poolen. Eller om det gælder, når de er til sleepover og tager billeder af hinanden kun i trusser og har billedet på telefonen. Eller om det gælder, når de modtager et nø-

genbillede, hvor der står "må gerne deles". Fordi vi glemte, at vi måske ikke er eksperter i det digitale, men vi er eksperter i at være forældre, at være voksne og i at være fagpersoner. Vi er dem, der skal fortælle dem reglerne og sørge for, at de kan huske dem.

Der er ingen forskel på de menneskelige regler, der gælder i den fysiske verden og så de regler, der gælder på sociale medier. Så når folk spørger mig, hvordan man skal gøre over for de unge, så svarer jeg oftest, at de skal huske på, at alment menneskelige regler også gælder på sociale medier, men det er svært at huske på og reflektere over, hvis man aldrig taler om det. For der sker noget med mennesker, når de sidder bag skærmen. Man går ikke hen og slår en mand ned på gaden, bare fordi man kan, vel? Man siger ikke til Laura, at hun er en fed klam luder. Man siger ikke til en fremmed mand, hvor man bor. Man stiller sig ikke nøgen op i skolegården. Man forulemper ikke andre: Man giver ikke high five til en, der netop har svinet et andet menneske til foran alle, vel?

Og loven. Vi lærer børn alle mulige andre love. Man må ikke gå over vejen, når det er rødt. Man må ikke køre for stærkt. Man må ikke stjæle. Selvfølgelig skal vi sikre os, at børn og unge også kender reglerne for delinger af billeder. Man må selvfølgelig ikke dele en sexvideo eller nøgenbilleder, og det er godt, at det får konsekvenser. Men hvis et af målene er at skabe forståelse og ændringer i adfærden – hos voksne omkring de digitalt unge såvel som hos de unge selv – så skal vi tættere på og ikke bygge en mur mellem dem og os eller en historisk distance mellem 'dengang' og 'nu'. Dengang vi hujede over deres digitale færdigheder og nu, hvor vi chokeres over deres manglende menneskelige færdigheder.

Forskelligheden i billedkunstundervisningen

4.b har i undervisningen blandt andet arbejdet med ler og senere med tegning. To meget forskellige forløb, hvor der i begge var en del introduktion af forskellige teknikker.

Af: Krista Madsen

Dette sammen med snak og øvelser i at turde udtrykke sig via billedkunst, uden at hjernen sætter en stopper for det ved gentagende at påstå, at jeg, som går i 4 kl., kan ikke lave billedkunst, der dur til noget. En spændende snak, som elever på bedste vis med deres færdige resultater viste ikke er korrekt.

Lerfigurene er lavet ud fra en blindkonturtegning i rødler og med to brændinger. I første brænding kommer farverne på. I anden brænding tilføjes glasur, som samtidig giver farverne fuld styrke.

Fjeren er tegnet med tegneblyanter med forskellige blødhed, hvilket gør, at blyanten "sviner" mere jo blødere den er. Der er tegnet, efter at klassen har set en film med teknikker. Børnene arbejdede meget koncentret med at få alle detaljer med. Et meget flot arbejde med udgangspunkt i den samme fjer, men med 22 forskellige personlige udtryk.

Morgensangs-rap... West Coast-style

Af: Michael Hoff

Morgensang byder på mange rutiner og traditioner, men også ofte på overraskende og markant anderledes oplevelser.

Således havde vi den 16. januar til en morgensang for de ældste elever besøg af den amerikanske rapper Blake Anthony med kunstnernavnet Scribe Mecca.

Blake sang seks af sine stærke sange med glød og passion, og det var en begejstret flok 7.-10. klasser, der koncentreret lyttede med for at forstå budskaberne i teksterne, som kredsedede om kærlighedens magt, de sortes muligheder i USA og politik.

4. klasses "klubtilbud" på Odense Friskole

Af: Morten Christensen

For tredje år i træk har Odense Friskole haft et godt og velfungerende eftermiddags klubtilbud for 4. klasserne på Odense Friskole. Skiftet er stort for børnene, når man på Odense Friskole efter endt 3. klasse flytter ud af de trygge og velkendte rammer i indskolingshuset og starter i 4. klasse på mellemtrinnetovre ved Torvet.

Fra at være de ældste af indskolingsbørnene bliver man nu de mindste på mellemtrinnet, og dagligdagen bliver en anden. Selvom børnene her er så store, at de selv kan gå hjem efter skole, lave legeaftaler med vennerne, gå direkte til sport osv., er vi på Odense Friskole af den overbevisning, at børnene stadig har brug for at have et fast samlingssted om eftermiddagen, hvor der er plads til godt samvær med klassekammerate, og hvor der er mulighed for sjove og anderledes aktiviteter og ture ud af huset.

I det forgangne skoleår har pædagog Morten Christensen + pædagogmedhjælper Simon Amtrup Andersen været tilknyttet "Klubben" på Odense Friskole og ca. 30 børn har været tilmeldt klubtilbuddet om eftermiddagen. Klubben er blevet flittigt brugt af 4.klasserne dette år og har fungeret som et godt samlingspunkt, hvor der er bibeholdt et godt og velfungerende fælleskab på tværs af de to 4. klasser, og samtidig har de enkelte børn haft mulighed for at lege sammen med andre, end de normalt ville.

Der har været mange spændende ture ud af huset. Bl.a. bowlingtur, besøg på Fodbold-

fabrikken, klubovernatning på skolen og ture i svømmehallen. Der er blevet afviklet "Pigehyggeaften" og "Drengehyggeaften" med stor succes. Børnene har haft medbestemmelse på stort set alle aktiviteter hele skoleåret.

"Morten Christensen fortæller:"

Vi har et rigtig godt tilbud til 4. klasses eleverne her på Odense Friskole. Jeg oplever, at børnene i den her alder stadig er meget nysgerrige på hinanden og stadig har meget at lære i forhold til at indgå i gode og betydningsfulde fælleskaber med jævnaldrende. Jeg synes derfor også, det er lidt ærgerligt, hvis børnene går direkte hjem efter skole hver dag og bruger tiden alene hjemme inden sport, eller indtil forældrene kommer hjem.

"Klubben" er en god overgang og et godt bindeled imellem den velkendte SFO til den mere "fri" tid efter skole, da det her er muligt stadig af udvikle sig iblandt jævnaldrende, møde "nye" venner, få gode oplevelser sammen og stadig være i trygge og velkendte rammer.

Jeg håber meget på, at "klubben" vil fortsætte i mange år fremad, og dejligt at der allerede nu er tilmeldt langt over 30 børn til klubben næste skoleår.

Tonen i livet

Om man tror, man har den eller ej, på Odense Friskole får den lov at folde sig ud; Tonen.

Af: Rikke Bolvig Hansen, pædagog

Den klinger mellem skolegårdens mure - selv sent på eftermiddagen, når morgensangens repertoire faldt i smag. Så er der én, der slår den an, Tonen, og så falder vi andre ind og synger med. Som pædagog går jeg glip af morgensangen, fordi jeg først møder til SFO-tid, men alligevel får jeg disse årstidsafstemte medhør. Som engang i efteråret, hvor vi var en lille flok på regnvejrstur oppe ved "Tyren". Vi gik rundt mellem stammerne og snoede grønne kranser til vores våde hår, da en af drengene begyndte at synge "Nu falmer skoven trindt om land", og snart sang vi

alle med. Det er minder, som det, der gør skolelivet så rigt.

Det starter allerede i Mini. Her kommer Morten C. på besøg en gang om ugen med sin guitar og spiller og synger med børnene, og klassikeren Lavista sidder snart fast, så de små med stort smil på læben kan stå sammen med nogle af de større børn og synge for til SFOens fredagssang.

Så kommer de i 0., og Maria kommer forbi, og ved hjælp af et par spisepinde har hun pludselig givet dem en grundlæggende

forståelse af takt. Det er imponerende at være vidne til. Hun følger op med spirekor. I 2. og 3. klasse er der korundervisning med Morten H. og Åse, som tager børnene med til det årlige korstævne. Her møder de mange andre sangglade børn og lærer at koncentrere sig en hel dag for at levere en kraftpræstation, når flere måneders arbejde skal præsenteres for publikum og fjernsyn. Børnene bliver godt klædt på til at folde alle talenterne ud til Lucia, i nissespil og et sandt overflødigshorn af teaterstykker.

For dem, der virkelig brænder, er der teater og musik som linjefag i de sidste år på skolen. Her øges medindflydelsen, og det personlige udtryk styrkes. Måske er det fremtidsdrømmen, der bliver prøvet af? Under alle omstændigheder har de fået man-

ge gode erfaringer med sig videre i livet. Hvert år er der traditioner og fornyelse. Musikalske indslag vi kan glæde os til, og så alle overraskelserne, såsom Sigurd Barret, alle skolens mænd i jakkesæt til morgensang, musikskolekoncerter og de store elevers teaterstykker, som altid fornyr sig.

Og så stopper det heldigvis ikke engang dér, for i fritiden går mange til musik, og for os med daglig gang på torvet betyder det musik til arbejdet, når der øves på skolens flygel. Også vores forældre kan finde på at lave en spontan lille koncert, når de henter deres børn sidst på dagen, og flyglet for en gangs skyld står ledigt.

Tonen snor sig gennem hele vores liv... tak for det.

Trivselsdag

Af: Lise Moesgaard

På en SOLbeskinnet forårsdag midt i maj, 0-5 klasse... ”og så fik jeg en ny stor ven...” ”Jeg kan godt lide at være sammen med de mindre børn”

...264 glade børn samlet på TORVET til morgensang og TRIVSELSDAG.

Når de små og de lidt større synger, så loftet på Torvet løfter sig, er der smil og gåsehud hos de voksne omkring. Børnene blev sammensat i grupper på langs af klasser, og sammen med den gruppe skulle de opleve: MASSAGE, STOMP, lave VENSKABS-ARMBÅND, tale om KARAKTERSTYRKER, arbejde med relationscases, tegne sig selv på fliser og asfalt i den lille gård og løbe SMILEYstafet.

For at vide, hvilken gruppe man hørte til, fik alle elever en bestemt gruppefarve bundet om håndledet.

Vældig glade så alle elever ud, da dagen blev rundet af.

Hvorfor lave en TRIVSELSDAG? Forhåbentlig trives vi alle HVER DAG på vores skole. På landsplan er der hvert år fokus på TRIVSEL. Dette på en specifik dag. Børnerettigheder er i fokus.

På Odense Friskole er det et fokuspunkt hver dag. At vi hjælper hinanden, spørger ind til hinanden, leger med hinanden. Og skulle en TRIVSELSDAG ende med, at et barn har fået en ny ven, eller er blevet taget i hånden af en større elev...Ja, så er vi lige der, hvor vi ønsker at være.

**På Odense
Friskole er det et
fokuspunkt hver
dag. At vi hjælper
hinanden,
spørger ind til
hinanden, leger
med hinanden.**

Venskabsklasser

Af: Dorte Stærmosé

I dette skoleår har vi haft et pædagogisk udvalg til at arbejde på en plan for, hvordan vi her på skolen på tværs af klassetrin kan lave venskabsklasser. Vi har valgt at sætte fokus på venskabsklasser, fordi vi er sikre på, at det er med til at styrke det store fællesskab. Et fællesskab som ikke defineres af hvilken klasse/årgang, man som elev er på. Men mere et fællesskab som hviler på, at vi uanset alder kan bruge hinanden til noget, kan lege med hinanden, lære af hinanden og drage omsorg for hinanden.

Vi har i hverdagen set, hvordan vore små elever nyder godt af, når de store vil lege/fortælle historier, hjælpe dem når der er motionsdag mm. Vi har også set de store

være så rummelige og hjælpsomme overfor de mindste og set dem efter en fællesoplevelse søge hinanden i skolegården efterfølgende.

Vores formål med venskabsklasserne er:

- at skabe relationer på tværs af klasser og alder
- at skabe rammen for et socialt og fagligt fællesskab
- at skabe en tryk hverdag for alle
- at styrke skolens fællesskab
- at modvirke mobning og skabe trivsel for alle
- at skabe samarbejdsrelationer, der styrker indlæringen for begge parter

Vi har traditionsbundne arrangementer, hvor vi kan prioritere at være sammen med venskabsklassen. Vi har endvidere besluttet,

- at der mindst skal være 2 årlige arrangementer med venskabsklassen, og hvor mindste og største klasse arrangerer et hver
- at klasserne introduceres for hinanden midt i/sidst i august.
- at klasselærerne i de to klasser laver en fælles plan for de arrangementer/det samarbejde man ønsker.

Vi forestiller os, at de fælles aktiviteter, som skal knytte os mere sammen årgangene imellem kan være af mange arter. F.eks:

- fælles legetimer/spilletime/boldspil/ gamle lege/idrætsaktiviteter
- fælles udflugt

- historielæsning, eventyrtælling/ oplæsning af egne tekster
- teatersport
- fælles flexuge.
- drama og dukketeater
- natur og teknikopgaver og forsøg
- computerfærdigheder
- filmarbejde
- bagedage
- brevskrivning.

Ja, kun fantasien sætter grænser og vore børn og unge skal være med til at sætte rammerne for det, vi skal dele med venskabsklassen. Vi glæder os til at se hvilken indflydelse, det får på vores skole, og de børn vi deler. Forhåbentligt bliver det en grundsten i Odense Friskoles arbejde på trivsel på skolen.

Smukke Sally

- 6. årgangs forårsstykke

Af: Anna, Marie, Liva og Marie Emilie, 6.b

I maj lavede 6. årgang et teaterstykke, Smukke Sally. Vi skulle genskabe teaterstykket på vores egen måde.

Det handler om en pige, der hedder smukke Sally, der vil være tv-stjerne og være berømt. Imens åbner Blom et hotel, som hedder Bloms Hotel og Døgner. Sand-søstrene kommer til byen og vil filme tv-programmet Folk og Fæ, og de vil bruge Sally i programmet. Men de får aldrig gjort det, for assistenten Brian Von Hansen snyder dem, og Sally indser, at der er vigtigere ting i livet – bl.a. venner og kærlighed, end at blive berømt.

Det var en sjov proces at lave stykket, hvor vi lærte hinanden bedre at kende. Selvom det var sjovt, skulle man have meget tålmodighed. Scenograferne skulle opbygge hele scenen; både Valdes plads, Bloms døgner og Virkeby skole, og hele scenen endte med at se rigtig godt ud. Det var også vigtigt, at vi havde musikerne, for sangene og musikken var en vigtig del af stykket. Vi er meget glade for, at teater er noget, man gør på Odense Friskole, og at vi får lov til at lave noget andet end normale fag.

”Efterskolen”

– årets stykke fra musisk linje

Af: Michael Hoff

”Vi er forskellig,
her er plads til alle
- alene og i grupper.
Et net, et spind... for mig, os,
bliver grebet midt i et fald.
Hvem mon I bli’r engang...
vi bli’r engang?”

Fra Odense Friskole drager rigtig mange elever ud i efterskoleverdenen for at opleve et spændende år fyldt med oplevelser, følelser og fællesskab inden de fortsætter deres ungdomsuddannelse. Dette tema valgte musisk linje 1 år at tage udgangspunkt i, og resultatet blev en tour de force med nedslag i, hvad et typisk efterskoleår byder på for de unge.

I programmet opsummerede Cecilia Rueskov Honore fra 9.C det således:

”En efterskole er som et tårn.
Hvis du fjerner en klods, falder det hele sammen.
Lige meget, hvor meget du bygger på det,
kan det nemt gå galt.
Du kan aldrig sikre det mod uventede ting.
Alle brikker er vigtige,
også de brikker, som ikke selv tror på det.
Alle er lige meget med til at få det hele til at fungere
på den ene eller anden måde.

Man kan vælte et tårn, og man kan tilgives...
og så bliver der bygget et nyt og måske bedre.”

Julestykke 4. årgang

Af: Alberte, Laura og Ida 4.b

I december skulle vi lave et julestykke. Det blev ikke det samme som de andre år, fordi salen var ved at blive bygget om. Derfor blev vi nødt til at dele scenerne op, så vi lavede det på torvet, i cykelkælderen, på lærerværelset og i natur- og tekniklokalet. Derfor skulle publikum gå rundt mellem scenerne. Det betød, at tilskuerne så stykket i forskellig rækkefølge.

I starten på ugen kom Michael Hoff for at undervise os i drama og lære os at gå ind i en rolle. Vi øvede at være en anden person og tage en maske på.

Handlingen på stykket var, at to nisser skulle giftes; nemlig Mille og Nis. Nis faldt i søvn, så han var lige ved at komme forsent til sit eget bryllup. Derudover var der masser af dril, sjov og ballade i stykket.

Vi brugte en uge i klassen på at forberede os og øve replikker og en uge, hvor vi øvede ude i scenerne. Så vi brugte i alt 2 uger på at øve os og vores stykke tog ca. en time. Vi havde Stine og Krista, som gjorde et stort arbejde. Vi tog også meget ansvar, fordi der var kun to lærere, og vi spillede samtidig på 4 scener. Vi havde det rigtig sjovt, og vi glæder os til næste gang, vi skal spille teater.

Hvad lærte vi?

- Knytte fællesskab
  - Gå ind i en rolle
  - Lære udenad
  - Synge sange
  - Turde stå frem
  - Tage ansvar
- ... Og vi havde det sjovt imens :)

Filosofi i 1. klasse

Af: Kirsten Aalborg Sørensen

Du må ikke lyve.... eller? Du må ikke snyde ... eller?

Børnene i 1. a blev stillet over for dilemmaerne: Er det i orden at lyve og snyde af filosofen Martin Engbo. Selvfølgelig svarede de alle nej! Herefter blev de udfordret, og de fandt frem til, at så enkelt viste det sig alligevel ikke at være.

Rammen for dilemmaerne var fortællingen om Jakob, der snyder sig til førstefødselsretten og senere lyver sig til sin far Isaks velsignelse. Martin fortalte børnene om, hvordan han engang fik en hjemmestrikket hue af sin mormor. Han takkede og sagde, at han var glad for den, selvom han syntes, den var grim. Selvfølgelig syntes alle børnene i 1. a, at det var godt at lyve her. Det ville de også selv gøre. Martin udfordrede igen: I har jo lige sagt, at man ikke må lyve. Hvad gør jeg så? En pige svarede prompte. Du tager den på, selvom du ikke kan lide den.

Det vigtigste er, at den varmer om ørerne. Og du kan jo allievel ikke se dig selv, når du har den på.

Herefter blev børnene spurgt, hvem i fortællingen, der snyder. De opdagede, at det ikke kun var Jakob men også deres mor, Rebekka. Derefter skulle de forestille sig, hvilken person i fortællingen, de kunne tænke sig at være. Flest valgte Esau, fordi han fik det mest spændende liv. De ville også gerne jage med bue og pil. En enkelt valgte Isak med denne begrundelse: "Jeg ville også gerne være en, der kan velsigne andre."

Det var berigende at opleve børn i 1. klasse fordybe sig i og forholde sig nuanceret til livets store dilemmaer og nå frem til den erkendelse, at ikke alt er så let, som det umiddelbart kunne se ud til.

Martins kommentar var da også, at filosofi skal begynde med de små.

Lucia og historien bag

Af: Michael Hoff, med lån fra www.kristendom.dk

Historien om Santa Lucia begynder i år 283 i byen Siracusa på Sicilien. I det år fødes der en lille pige ind i en meget velhavende familie. Fremtidsudsigterne for hende er gode, hendes familie er velanset, og hun kan derfor forvente engang at blive godt gift og få et godt og sorgløst liv.

Lucias liv former sig dog i en ganske anden retning. I en ung alder bliver hun nemlig omvendt fra Romerrigets religion med flere guder til kristendommen og lader sig døbe, og dette kommer til senere at koste hende livet.

Kristendommen blev på dette tidspunkt regnet som farlig og en decideret fjende af Romerriget, og som en konsekvens af det blev det forbudt at være kristen.

Som en følge af forbuddet levede mange kristne mennesker derfor et hemmeligt liv, hvor de enten skjulte deres tro eller søgte tilflugt og beskyttelse under jorden i byernes katakomber. Uanset hvor de befandt sig, var de helt afhængige af at kunne stole på deres omgangskreds og modtage hjælp, når det var nødvendigt.

Lucia var ét af de mennesker, som hjalp. Om natten vovede hun sig udenfor med mad til sine medkristne i katakomberne, og for at finde vej i mørket, havde hun bundet en krans om hovedet og sat lys i den. Lucia levede med andre ord livet farligt, for blev hun opdaget, ville hun med sikkerhed blive dømt til døden.

Da Lucias mor mirakuløst bliver rask efter alvorlig sygdom, lover Lucia som tak at vie sit liv til Kristus og leve i kyskhed resten af sit liv.

Efter datidens skik var Lucia lovet væk til en mand. Hendes familie havde valgt en ikke-kristen romer fra en velanset familie, men Lucia afviser ægtemanden og giftermålet. Han tager derfor den grusomme

hævn at angive hende til myndighederne, hvor hun bliver fundet skyldig.

I første omgang straffes hun ved at blive sendt til et bordel, men ved guddommelig indgriben, bliver hun beskyttet, så de mænd, der ska hente hende, ikke kan flytte hende. Herefter bliver hun udsat for tortur og dømt til døden på et bål. Endnu engang griber Gud ind, og hun bliver mirakuløst ikke ædt af ilden. Til sidst ender dommeren med at tage sit sværd og stikke det i hende, og Lucia døde den 13. december år 304. På denne dato ærer katolikkerne Lucia som skytshelgen for blinde og folk med øjensygdomme.

Den protestantiske folkekirke har ikke tradition for at ære helgener. Alligevel fejrer vi Lucia på hendes helgendag den 13. december. I Danmark startede traditionen i 1944, hvor luciaoptogets lys bragte

håb under rædslerne fra Anden Verdenskrig. Traditionen lever også i bedste velgående på Odense Friskole, og det er hvert år en stor fornøjelse - og et forældretilløbsstykke - at se og høre eleverne højtideligt og stemningsfuldt "gå Lucia" til lyden af sangen "Nu bæres lyset frem":

**Nu bæres lyset frem
stolt på din krone
rundt om i hus og hjem
sangen skal tone
//:Nu på Lucia-dag
hilser vort vennelag
Santa Lucia, Santa Lucia://
Her ved vor ønskefest
sangen skal klinge
gaver til hver en gæst
glad vil du bringe.
//:Skænk os af lykkens væld
lige til livets kvæld
Santa Lucia, Santa Lucia://**

Hilsen fra bestyrelsen

Af: Stig Højmark Jensen, bestyrelsesformand

Når jeg skriver disse linjer, sker det som ganske nyvalgt formand for bestyrelsen på Odense Friskole.

Derfor vil jeg indlede med at takke alle forældre for den tillid, I har vist mig ved at vælge mig til endnu 4 år i bestyrelsen og bestyrelsen for at lade mig overtage formandsposten efter Lisbet Foged, der har udfyldt posten så fornemt de seneste 3 år. En særlig stor tak skal lyde til Lisbet for det fantastiske arbejde, hun har gjort som formand i en tid, der blandt andet har budt på helt ny ledelse på vores gamle friskole. Bestyrelsen, der vælges på den årlige generalforsamling, består 6 forældre på skolen, der alle vælges for 4 år ad gangen, samt en forælder på skolen, der er udpeget af Odense Valgmenighed.

I år var både Lisbet Foged og undertegnede på valg, og vi modtog begge genvalg. Dermed består bestyrelsen for tredje år i træk af:

Magnus Fridén,
far til Linnéa i 3.a og August i 6.a

Thomas Wilrodt,
far til Thiti i 1.b og Frida i 6.a

Anders Majland,
far til Amalie i 4.a

Annette Anker,
mor til Aya i 6.a

Mette Lund Møller,
valgt af Odense Valgmenighed,

mor til Ludvig i 4.b.
Lisbet Foged,
næstformand
mor til Agnes i 4.a

Stig Højmark Jensen,
formand og far til Inger-Marie i 5.a
og Viggaa i 3.a

Bestyrelsens opgaver

Det er bestyrelsens ansvar på vegne af alle I forældre at sørge for, at skolen drives på det værdigrundlag, vi har - det Grundtvig-koldske - samt at træffe de beslutninger, der skal til, for at skolen har de nødvendige økonomiske og fysiske rammer for skolens fortsatte udvikling og drift. Dette gøres på 4-6 årlige bestyrelsesmøder samt ved at repræsentanter fra bestyrelsen deltager ved fastansættelse af personale. Når der ansættes leder eller viceskoleleder, deltager hele bestyrelsen i arbejdet. Det bliver forhåbentlig ikke aktuelt de næste mange år. På bestyrelsesmøderne deltager de 7 forældre, leder, viceskoleleder og SFO leder samt lærernes tillidsrepræsentant og medarbejderrådets formand - fra næste skoleår er det Sidsel og Lau, der afløser Krista på posten som medarbejderrådets formand. I den forbindelse vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke Krista for 3 års samarbejde.

Lektier til debat

De fleste af de sager, som bestyrelsen tager stilling til, kommer på dagsordenen efter initiativ fra ledelse eller personale. Et eksempel på dette kunne være den store ombygning af sal, musik og madkundskab,

som blev besluttet endeligt ved udgangen af sidste skoleår, og som nu står færdig. Andre gange vælger vi selv at sætte ting på dagsordenen, hvor vi synes, at vi fra et forældresynspunkt kan udfordre de vante tankegange. I dette skoleår har vi eksempelvis ønsket at sætte fokus emnet lektier;

- Hvilket formål tjener lektier på de forskellige klassetrin?
- Hvordan forholder vi os til, at nyere forskning viser, at lektier i de mindre klasse ikke gavner indlæringen?
- Er der sket et skred i retning af flere og flere lektier på Odense Friskole i forhold til for ti år siden?

.. og lignende spørgsmål, kan godt skabe lidt røre i de vante tankegange, og jeg tror da også, at enkelte har undret sig over, hvad bestyrelsen nu var ude på... havde vi nu tænkt os at ville til at blande os i lærernes metodefrihed ?

Det er vi nu ikke ude på, vi mener blot, at her er en debat, der er vigtig at tage op.

Synlighed udadtil

Et andet eksempel er vores fokus på, at Odense Friskole skal finde sine ben at stå på i forhold til at gøre sig synlig for omverdenen i form af øget tilstedeværelse på relevante internetplatforme.

I øjeblikket er processen i gang med at finde frem til, præcis på hvilke platforme og i hvilket omfang, vi skal være tilstede, men at vi skal være mere synlig og vise vores gode værdier for omverdenen, er der vidst ikke længere nogen, der er tvivl om.

Det har været en lang proces at nå hertil, for hvordan sammenfletter man gamle værdier med moderne medier?

Værdier

Men hvilke værdier gør skolen unik?

Vores skole er som bekendt mere end 150 år gammel og opstod som en del af en bevægelse, der dengang var en modstand mod terping og udenadslære. De nye skoler, der opstod over hele landet i de år for omkring 150 år siden, opstod på grundlag af den tanke, at det man lærer af lyst, lærer man lettere, end det man lærer af tvang. Med Grundtvigs ord: "...og han har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær".

Der er selvfølgelig sket meget med de frie skoler og med den omkringliggende verden siden dengang, skolen blev dannet, og der er helt sikkert mange ting i de tanker, som Grundtvig og Kold grundlagde skolebevægelsen på, der ikke direkte kan overføres til dagens skole, men den grundlæggende tanke om at danne mennesker fremfor blot at uddanne er stadig gyldig.

Vi skal turde stå frem og sige til vores omverden, til hinanden, til kommende forældre, at vi er en unik skole med en helt særlig mission med det, vi gør. For i dagens mediebillede, hvor informationsstrømmen er uendelig og alle modtager deres eget redigerede billede af verden via sociale medier, er det nødvendigt at være kortfattet og skarp, så de forældre, der står med deres nyfødte barn på armen, har en ide om, hvorfor de skal vælge at skrive deres barn op til netop Odense Friskole. Så alle, der stifter bekendtskab med os, ved, at Odense Friskole er en skole for mere end bogstaver og tal, hvor der bevidst gives plads til praktiske og musiske fag, hvor morgensang og fortælling er en fast del af hverdagen, og hvor fællesskab er en grundværdi, hvor skoledagen slutter og levner plads til fritid og børneliv. ...et fællesskab, man kan være stolt af at være en del af. Rigtig god sommer til alle.

Ombygning i løbet af skoleåret

Af: Michael Hoff og Thomas Allese

Så lykkedes det! Efter et helt skoleår med håndværkerbesøg og byggelarm, afskærmninger og fysiske begrænsninger, forventninger og tålmodighed er den store ombygning endelig overstået.

Som Thomas skriver i sin hilsen i bladet har vi "ved stor fælles indsats fået skabt et nyt moderne hus med nye muligheder for god og spændende undervisning og aktiviteter. Vi har fået lavet to nye musiklokaler, inklusiv et lydstudie. Vi har fået lavet et nyt

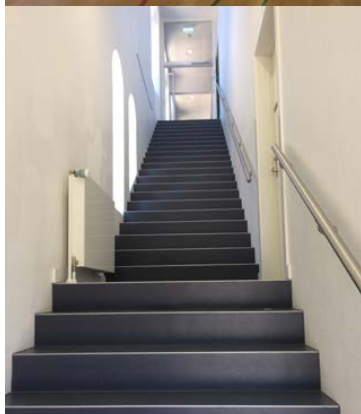
moderne madkundskabslokale. Vi har fået en ny sal, som er gearet til de ønsker, vi har, om både at kunne afvikle idrætstimer og skabe bedre betingelser for morgensang, koncerter og teater. Vi har fået to nye klasselokaler, som både giver flere muligheder i den trange hverdag og hjælper os, når vi modtager minierne i marts måned. Vi har fået mere depotplads, og vi har fået lavet et nyt lækkert omklædningsrum til drengene."

Mandag d. 5. marts blev den store sal officielt indviet med taler, optræden og fællessang. Nu skal vi have de sidste småting på plads, og vi skal have sat vores eget præg på de nye lokaler. Vi glæder os alle til en hverdag, hvor alle vores tanker og ideer om det nye hus kan blive til virkelighed - uden at have håndværkere rendende i en uendelighed.

Fælleslejr juni 2017

Af: Michael Hoff

*Små og større, størst og ung og gammel er vi her,
og vi har plads og hjerterum til alle og enhver...
Og det skal dreje
sig om at lege
- for her i Stevninghus, der er vi alle seje!
Tynd og tyk og kort og lang - forskellig hver især,
det er forskelligheden, der gør livet noget værd!
Med pi'r og drenge
og guitarstreng
og fællesskab i sytten sjove sammenhænge...*

... Sådan lød det ud over stepperne i Stevninghus, da 650 sommerglade børn, medarbejdere og forældre sang med på skolens fælleslejr sang, som blev skrevet tilbage i 1998.

Og sangen udtrykker essensen af fælleslejren: Hygge, leg, sang, sjov, plads til alle... kort sagt fællesskab med fællesskab på. Og tak for det. Nu er der heldigvis kun 4 år til det går løs igen ;-)

Medarbejdernyt

Vi byder velkommen til...

Kim

Jeg hedder **Kim Ifergan**, og jeg glæder mig til at møde jer.

Jeg er 38 år og bor i Odense med min kæreste og to børn. Jeg har i 9 år arbejdet på en Grundtvig-koldsk friskole lidt uden for Odense, men har nu besluttet at søge nye udfordringer i et større fællesskab. Som lærer vil I opleve mig som en professionel og omsorgsfuld voksen, og min undervisning er præget af høj faglighed, humor og tillid, baseret på personlig dannelse, der er med til at styrke den enkelte elev og gavne fællesskabet. En tæt dialog mellem skole og hjem er vigtigt for udvikling og læring, og derfor ser jeg frem til et godt samarbejde med jer.

Sanne

Sanne Poulsen som allerede i oktober måned kom til os fra Ferritslev Friskole. Sanne er lærer i vores udskoling og er en del af vores 10. klasse team. Sanne underviser primært i dansk og engelsk, men har også musik og drama som linjefag.

Mie

Mie Riis Glintborg, som her ved skoleårets afslutning er blevet fastansat efter det seneste år at have været ansat i et barselsvikariat hos os. Mie er primært indskolingslærer.

Vi tager afsked med...

Her til sommerferien siger vi farvel til **Lisbet Hou**, som har været ansat som børnehaveklasseleder på Odense Friskole i 24 år. Det bliver mærkeligt, at skulle starte et nyt skoleår op uden hende. Med sin kolossale pondus, faglighed og store hjerte, har hun igennem årene spillet en stor hovedrolle på vores skole. På fornemste vis har Lisbet år ud og år ind været garant for en tryk og god start for vores børns og forældres skoleliv på Odense Friskole. Mange hundrede børn og endnu flere forældre har igennem årene gjort deres første erfaringer med skolens værdier, regler og forventninger ved kærlig og kyndig vejledning og hjælp fra Lisbet. Vi ønsker Lisbet alt det bedste med sin nye pensionisttilværelse sammen med sin elskede Ole. Tusind tak for hendes kæmpestore indsats for vores skole.

Tilbage i november gik **Maria Anderschou** på forældreorlov. Hun har bl.a. brugt tid på, at finde frem til, at hun gerne vil læse videre. Maria stopper derfor her til sommerferien for at starte på universitetet. Mange børn nåede at nyde godt af Marias rolige og omsorgsfulde personlighed og hendes grundige og velforberejdede undervisning. Vi ønsker hende det bedste i den studerendes rolle og held og lykke fremover. Tak for hendes store indsats for vores skole.

Vi siger også farvel til **Anders Stahlshmidt**; vores 3. årsstuderende fra Den Frie Lærerskole i Ollerup. Tak til Anders for et begivenhedsrigt år med masser af spændende og anderledes undervisning og påfund. Det har været dejligt at lære ham at kende og godt for vores skole, at mærke den ungdommelige energi for fuld udblæsning. Vi ønsker Anders alt det bedste fremover.

I sfo og i børnehaveklasserne siger vi farvel til fem fantastiske unge mennesker. **Lasse, Sebastian, Mick, Agnes og Thea**. Tusind tak til jer alle for jeres store og flotte indsats. De har alle fire, på hver deres områder, gjort en stor positiv forskel for både børn, forældre og kollegaer. Vi ønsker jer alt det bedste videre i jeres liv med spændende projekter og uddannelse.

*“Lov mig, at du altid vil huske dette:
Du er modigere, end du tror,
stærkere end du ser ud til,
og klogere end du ved.”*

- Peter Plys

ODENSE
FRISKOLE